

Rozjímanie na piatok 6. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 6. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ježiš
prináša svetlo v utrpení; Boh na
seba vzal riziko našej slobody;
spájať náš život s Kristovým
krížom.

PO PETROVOM VYZNANÍ VIERY a po
predpovedi svojho umučenia a smrti
chce Ježiš objasniť význam smútku v
našom živote. Je pravda, že Boží Syn
ešte nestál tvárou v tvár krížu, ale už
o ňom mohol hovoriť. Zhromažďuje
svojich učeníkov. Okolo neho sa

zhromaždí mnoho ďalších ľudí, aby ho počúvali. „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho“ (Mk 8, 34-35).

Neexistuje kresťanský život, ktorý by neprechádzal krížom. V skutočnosti neexistuje život na zemi, ktorý by bol ušetrený únavy a utrpenia; všetci zakúšame na vlastnej koži prítomnosť zla, ako aj vlastnú krehkosť a slabosť ako dôsledok hriechu. Vieme však, že na začiatku to tak nebolo. A práve túto harmóniu chcel Kristus istým spôsobom obnoviť, ale vždy rešpektujúc našu slobodu otvoriť mu svoju dušu alebo nie.

„Ježišov kríž je slovo, ktorým Boh odpovedal na zlo vo svete. Niekedy sa nám zdá, že Boh na zlo nereaguje

a mlčí. V skutočnosti Boh prehovoril a odpovedal; a jeho odpoveďou je Kristov kríž. Slovo, ktoré je láskou, milosrdenstvom, odpustením. A je to aj súd. Boh nás súdi tým, že nás miluje: ak prijmem jeho lásku, som spasený; ak ju odmietnem, som odsúdený. On neodsudzuje mňa, ale ja odsudzujem sám seba. Boh neodsudzuje, ale miluje a zachraňuje. Slovo kríža je kresťanskou odpoveďou na zlo, ktoré naďalej pôsobí v nás a okolo nás. Kresťania musia na zlo odpovedať dobrom, vziať na seba kríž ako Ježiš“[1].

KEĎ SVÄTÝ JOSEMARÍA uvažuje o scéne krížovej cesty, na ktorej je Ježiš odsúdený na smrť, uvažuje o schopnosti nás ľudí prijať alebo neprijať jeho zámery, o našej možnosti „dať priebeh“ veľmi

odlišným spôsobom lásky, ktorú má Boh k nám: „Vzdialené sú dni, keď slovo Bohočloveka napĺňalo srdcia svetlom a nádejou, aké vzdialené sú dni, keď sa dlhé zástupy uzdravených chorých vracali domov. Stíchlo aj volanie na slávu v Jeruzaleme, keď tam Pán prišiel na miernom, mladom osliatku. Keby len ľudia chceli dať Božej láske iný priebeh!“[2].

„Je tajomstvom Božej Múdrosti, že keď Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu (porov. Gn 1, 26), chcel podstúpiť vznešené riziko ľudskej slobody“[3]. „Toto riziko od úsvitu dejín skutočne viedlo k odmietnutiu Božej lásky“. Ale aj takýmto spôsobom sloboda „zostáva základným dobrom každej ľudskej osoby, ktoré treba chrániť. Boh ju ako prvý rešpektuje a miluje“[4].

Vzhľadom na priebeh ľudských dejín môže prekvapiť, že človek sa hneď na začiatku slobodne vydal cestou, ktorá

je vzdialená od dôvery v Božiu lásku. Niekedy si dokonca môžeme pomyslieť, že by bolo lepšie nemať „toľko slobody“, keď vidíme, ako si škodíme. V skutočnosti, keď vidíme, že nám blízky človek nejde dobrým smerom, tak často by sme ho chceli viesť iným smerom. Je dobré pozrieť sa na Boha a objaviť, prečo nás urobil takými slobodnými: veľkosť rizika, ktoré na seba berie, zasa ukazuje veľkosť daru, ktorý dáva On sám; len zo sily našej slobody môže vzísť skutočná láska, ktorá nás vedie k šťastiu.

„VIEME, ŽE V SKUTOČNOSTI nič nechýba nesmiernej účinnosti Kristovej obety. Ale sám Boh vo svojej Prozreteľnosti, ktorej plne nerozumieme, chce, aby sme sa podieľali na uplatňovaní jej účinnosti. Je to možné, pretože nás

mocou Ducha Svätého urobil účastnými na Ježišovom synovstve s Otcom: „Ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení“ (Rim 8, 17)“[5].

Z otvoreného boku Krista na kríži prúdia sviatosti Cirkvi: v tom spočíva najväčší poklad milosti. Aj my sa môžeme osobne spojiť s Ježišovým krížom tým, že všetko, čo robíme, obetujeme spolu s Kristovou obetou, čím sa celý náš život stáva Omšou. Rovnako „zakaždým, keď sa s láskavosťou obrátíme k trpiacim, k prenasledovaným alebo bezmocným a zdieľame ich utrpenie, pomáhame niesť ten istý kríž ako Ježiš. Takto dosahujeme spásu a môžeme prispieť k spáse sveta“[6].

Všetci svätí dovolili, aby v ich živote rástla táto blízkosť kríža. „Miluj kríž,“ povedal svätý Josemaría. „Ak ho naozaj budeš milovať, bude tvoj

Kríž... Krížom bez Kríža. A tak ako
On iste stretneš na ceste Máriu“[7].

[1] František, *Homília*, 30-III-2013.

[2] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, I.
zastavenie.

[3] Svätý Josemaría, *Listy* 37, bod 3.

[4] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*,
9-I-2018.

[5] Fernando Ocáriz, *Správa*, 20-
IX-2021.

[6] Benedikt XVI, *Krížová cesta*,
Meditácia, V. zastavenie, 2005.

[7] Svätý Josemaría, *Svätý ruženec*,
Bolestné tajomstvá, štvrté tajomstvo.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
piatok-6-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-piatok-6-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(24.03.2026)